

IUSTI LIPSI
EPISTOLICA
INSTITVTIO,

Excepta è dictantis eius ore, Anno ∞. Id.
LXXXVII. mense Iunio.

*Adiunctum est Demetrii Phalerei eiusdem
argumenti scriptum.*

EDITIO VLTIMA.

ANTVERPIÆ,

EX OFFICINA PLANTINIANA,

Apud Ioannem Moretum.

MD. LXXVII.

Cum Privilegiis Casareo & Regio.

3

IVSTI LIPSI

EPISTOLICA

INSTITVTIO.

CAPVT I.

De nominibus variis Epistola: & de formâ apud veteres.

EPISTOLA quâ rectè & laudabiliter scribatur, præire mihi propositum iuuentuti. sed compendio: ad vsu, non ad speciem: nec vt omnia quæ ad rem, sed quæ in rem maximè, dicam.

EPISTOLAE Græcanicum nomen est, *ἑπιστολή*, quasi *Missoriam* dicas: (Isidorus interpretatur *Missam*) sed in veteri tamen Latinorum vsu: & Plautus aliquoties vsurpat, & Afranius comædiam etiam quampiam, *Epistolam* inscripsit. V mediâ Politianus & nonnemo hodie scribunt, freti auctoritate librorum & lapidum, in quibus crebrò sic reperias: sed, nisi fallor, numquam ante Vespasiani æuum. Et per O sanè rectius scripseris magisquæ ἀναλόγως. Aliis etiam nominibus prisce appellauère, *Litteras*, *Tabulas*, *Tabellas*, *Codicillos*. *Litteras*, (poëtæ etiam *Litteram*), ob eminentiam, & quia hoc genus creberrimè inter litteras omnes vsus: *Tabulas*, *Tabellas*, *Codicillos* à materie; quia ante chartæ & membranarum vsu (Isidori verba cito) in dolatis ex ligno codicellis epistolarum colloquia scribebantur. Vnde & portatores earum *Tabellarios* vocauerunt. Quæ transcripta moneo ex Hieronymi epist. XLII. Festus eidem rei: *Tabellis*, inquit, pro chartis vtebantur antiqui; quibus vtrò citroque certiores absentes faciebant: vnde adhuc *Tabellarij* dicuntur; & *Tabellæ missæ* ab Imperatoribus. Inde Plautus Epistolam circumscribens Pseudolo:

Per ceram & lignum, inquit, litterasque interpretes.

Et paullo post:

Pro lignæ salute vis argenteam remittere illi?

Eiusmodi *Tabulæ* Homero etiam notæ: apud quem Proætus lit-

ΦΑΛΗΡΕΩΣ

P HALEREI

περὶ

DE

ΕΡΜΗΝΕΙΑΣ.

ELOCUTIONE.

Επεὶ δὲ καὶ ὁ ἐπιστολικὸς
 χαρακτήρ δέεται ἰδιότητος,
 καὶ περὶ αὐτῆ λέξομεν. Ἀρ-
 τέμων μὲν ἔν, ὅτις Ἀριστο-
 τέλης ἀναγράφας ἐπιστολάς,
 φησὶν, ὅτι δεῖ ἐν ταῖς αὐταῖς ἰδέσθαι
 διάλογόν τε γράφειν ἔπιστο-
 λὰς αἰῶν γὰρ τὴν Ἐπιστολήν,
 αἰῶν τὸ ἕτερον μέρος ἔστιν ἀλό-
 γον. καὶ λέγει μὲν ἡ ἴσως, ἔμβλὸν
 ἅπαν. δεῖ γὰρ ὑποκατεσκευά-
 σθαι πῶς μᾶλλον ἔστιν ἀλόγον
 τὴν Ἐπιστολήν. ὁ μὲν γὰρ μι-
 μείται αὐτοχρηδίζοντα· ἢ
 δὲ, γράφεται καὶ δῶρον πέμ-
 πεται τρόπον τινα. τίς γοῦν
 ἔτις ἀν διαλεχθῆναι πρὸς φί-
 λον, ὡς περὶ ὁ Ἀριστοτέλης
 πρὸς Ἀντίπατρον, ὡς ἔστιν
 φυγάδος γράφων ἔστιν γέρον-
 τος, φησὶν; Εἰ δὲ πρὸς ἀπά-
 στας οἴχεται τὰς φυγάς ἔτος,
 ὡς μὴ κατάγειν, δῆλον ὡς
 τοῖς γε εἰς αὐτὸν κατελθεῖν
 βουλομένοις, αὐδεῖς φθόνος.

QUONIAM verò ἔστι Ἐπι-
 stolicus character Exilitate
 indiget, etiā de ipso dicemus.
 Artemo igitur, is qui Aristo-
 telis epistolas collegit & emul-
 gavit, ait eodē modo oportere
 Dialogum & Epistolas
 scribi. Esse enim epistolam
 quasi alterā Dialogi partem.
 Et aliquid quidem dicit, non
 tamen omnia. Oportet enim
 epistolam paullo magis ador-
 nari & quasi exstrui, quā
 Dialogū. Iste enim imitatur
 neglegenter ἔστι ex tempore di-
 centem: illa autē scribitur, &
 aliquo modo mittitur quasi
 donum. Quis igitur ita ser-
 mocinetur cum amico, sicut
 Aristoteles ad Antipatrum,
 super sene quodā exsule scri-
 bēs ait? Si verò ad omnia ex-
 filia iste ita abiit, ut * nō red-
 eat: manifestū est, quòd ne-
 mo invidet ire ad inferos vo-

* non re-
ducatur.